

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-355/04 και T-446/04

Co-Frutta Soc. coop. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με την κοινοτική αγορά εισαγωγής μπανανών — Ρητή άρνηση χορηγήσεως προσβάσεως κατόπιν σιωπηρής αρνήσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Εξαίρεση σχετική με την προστασία εμπορικών συμφερόντων τρίτων — Τήρηση προθεσμιών — Προηγούμενη συμφωνία κράτους μέλους — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιανουαρίου 2010 . . . . .

II - 8

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Έννοια — Πράξεις που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Προπαρασκευαστικές πράξεις — Αποκλείονται (Άρθρο 230 ΕΚ κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 8 απόφαση της Επιτροπής 2001/937, παράρτημα, άρθρα 3 και 4)

II - 1

2. Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Προσφυγή κατά σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως αιτήσεως προσβάσεως στα έγγραφα
(Άρθρο 230 ΕΚ κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 6 έως 8 απόφαση της Επιτροπής 2001/937, παράρτημα, άρθρα 2 έως 4)
3. Ευρωπαϊκές Κοιότητες — Όργανα — Δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του κοινού — Κανονισμός 1049/2001
(Άρθρο 253 ΕΚ κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 8 §§ 1 και 2 απόφαση της Επιτροπής 2001/937)
4. Ευρωπαϊκές Κοιότητες — Όργανα — Δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του κοινού — Κανονισμός 1049/2001
(Άρθρο 10 ΕΚ κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 4 §§ 1 έως 3, 7 και 8 απόφαση της Επιτροπής 2001/937)
5. Ευρωπαϊκές Κοιότητες — Όργανα — Δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του κοινού — Κανονισμός 1049/2001
(Κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 4 §§ 1 έως 3 και 5)
6. Ευρωπαϊκές Κοιότητες — Όργανα — Δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του κοινού — Κανονισμός 1049/2001 — Εξαιρέσεις του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Έκταση
(Άρθρο 253 ΕΚ κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 1049/2001)
7. Ευρωπαϊκές Κοιότητες — Όργανα — Δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του κοινού — Κανονισμός 1049/2001
(Κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 4 §§ 2, 3 και 6)
8. Ευρωπαϊκές Κοιότητες — Όργανα — Δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του κοινού — Κανονισμός 1049/2001
(Κανονισμός 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 4 §§ 2 και 7)

1. Πράξεις ή αποφάσεις που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, αποτελούν μόνον τα μέτρα που παράγουν υποχρεωτικά έννομα αποτελέσματα, τα οποία είναι ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσι-

ωδώς την έννομη κατάσταση του. Όσον αφορά, ειδικότερα, πράξεις ή αποφάσεις που λαμβάνονται κατόπιν διαδικασίας, η οποία περιλαμβάνει περισσότερα στάδια, συνιστούν πράξεις δεκτικές προσφυγής ακυρώσεως μόνον τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του συγκεκριμένου θεσμικού οργάνου κατά το πέρας

της διαδικασίας. Επομένως, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως μέτρα προκαταρκτικά ή αμιγώς προπαρασκευαστικής φύσεως.

2. Το έννομο συμφέρον πρέπει να διατηρείται μέχρι την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως, άλλως παρέλκει η έκδοση αποφάσεως, κάτι που προϋποθέτει ότι η προσφυγή μπορεί, με το αποτέλεσμα της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε. Αν το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος εκλείψει διαρκούσης της διαδικασίας, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου επί της ουσίας δεν μπορεί να του αποφέρει κανένα όφελος.

Συναφώς, στο πλαίσιο της διαδικασίας προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής, από τη συνδυασμένη εφαρμογή των άρθρων 3 και 4 του παραρτήματος της αποφάσεως 2001/937, για την τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, καθώς και από το άρθρο 8 του κανονισμού 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, προκύπτει σαφώς ότι η απάντηση στην αρχική αίτηση δεν συνιστά παρά μόνον μια πρώτη θέση, παρέχουσα στον αιτούντα τη δυνατότητα να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής την επανεξέτασή της. Κατά συνέπεια, μόνον το μέτρο που λαμβάνεται από τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής μπορεί, έχοντας χαρακτήρα αποφάσεως και αντικαθιστώντας πλήρως την προηγούμενως ληφθείσα θέση, να παραγάγει έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να επηρεάσουν τα συμφέροντα του αιτούντος και να αποτελέσει, ως εκ τούτου, αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής, η οποία διέπεται από τα άρθρα 6 έως 8 του κανονισμού 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, καθώς και από τα άρθρα 2 έως 4 του παραρτήματος της αποφάσεως 2001/937, για την τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, σε περίπτωση προσφυγής κατά σιωπηρής αποφάσεως, κατόπιν της οποίας εκδόθηκε ρητή απόφαση, η προσφεύγουσα δεν έχει πλέον έννομο συμφέρον να προσβάλει τη σιωπηρή απόφαση, δεδομένης της εκδόσεως της ρητής αποφάσεως, την ακύρωση της οποίας ζητεί. Πράγματι, εκδίδοντας ρητή απόφαση, η Επιτροπή προέβη, εκ των πραγμάτων, στην ανάκληση της προηγούμενης σιωπηρής αποφάσεως. Σε τέτοια περίπτωση, την εξέταση της προσφυγής κατά της σιωπηρής αποφάσεως δεν μπορούν να δικαιολογήσουν ούτε ο σκοπός αποτροπής στο μέλλον του ενδεχομένου επαναλήψεως της προβαλλό-

(βλ. σκέψεις 32-33, 35-36)

μενης πλημμέλειας, ούτε αυτός της διευκολύνσεως μίας ενδεχόμενης αγωγής αποζημιώσεως, δεδομένου ότι οι εν λόγω σκοποί μπορούν να επιτευχθούν μέσω της εξετάσεως της προσφυγής.

(βλ. σκέψεις 34, 43-46)

αρνητικής απορρίψεως, που συνίσταται στη δυνατότητα των διοικούμενων να προσβάλλουν την αδράνεια της διοικήσεως προκειμένου να λάβουν από αυτήν μία αιτιολογημένη απάντηση. Μία τέτοια ερμηνεία δεν επηρεάζει τον σκοπό προστασίας των δικαιωμάτων των διοικούμενων, που επιδιώκεται μέσω του άρθρου 253 ΕΚ και δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να αγνοεί τις επιτακτικές προθεσμίες που τάσσουν ο κανονισμός 1049/2001 και η απόφαση 2001/937, για την τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής.

3. Η δεκτική παρατάσεως προθεσμία των δεκαπέντε εργάσιμων ημερών, εντός της οποίας το θεσμικό όργανο υποχρεούται να απαντήσει στην επιβεβαιωτική αίτηση, η οποία τάσσεται στο άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, είναι επιτακτική. Εντούτοις, η εκπνοή της προθεσμίας αυτής δεν στερεί από το θεσμικό όργανο την εξουσία να εκδώσει απόφαση. Πράγματι, ουδεμία αρχή του δικαίου στερεί από τη διοίκηση την αρμοδιότητά της να απαντά σε μία αίτηση, ακόμα και μετά την εκπνοή της σχετικώς ταχθείσας προθεσμίας. Σκοπός της θεσπίσεως του μηχανισμού της σιωπηρής αρνητικής απαντήσεως ήταν να αντιμετωπισθεί ο κίνδυνος να μην απαντήσει η διοίκηση σε μία αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα, διαφεύγοντας οποιοδήποτε δικαστικό έλεγχο, και όχι να καταστεί παράνομη κάθε καθυστερημένη απόφαση. Αντιθέτως, η διοίκηση υποχρεούται, κατ' αρχήν, να παρέχει, έστω καθυστερημένα, αιτιολογημένη απάντηση σε κάθε αίτηση ενός διοικούμενου. Μία τέτοια λύση συνάδει προς τη λειτουργία του μηχανισμού της σιωπηρής

(βλ. σκέψεις 56, 59-60)

4. Το επιληφθέν αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφο προερχόμενο από κράτος μέλος θεσμικό όργανο και το οικείο κράτος μέλος οφείλουν, αφ' ης στιγμής η σχετική αίτηση γνωστοποιήθηκε από το επιληφθέν θεσμικό όργανο στο οικείο κράτος μέλος, να προβούν αμελλητί στην έναρξη έντιμου διαλόγου ως προς την πιθανή εφαρμογή των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, εξακολουθώντας να επιδεικνύουν προσοχή, ιδίως ως προς την ανάγκη να παρασχεθεί στο ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο η δυνατότητα να λάβει θέση, ως υπέχον την υποχρέωση να αποφανθεί επί της ανωτέρω αιτήσεως προσβάσεως, εντός των τασσόμενων στα

άρθρα 7 και 8 του κανονισμού προθεσμιών. Εντούτοις, η υπέρβαση των προθεσμιών που τάσσει το άρθρο 8 δεν συνεπάγεται αυτομάτως την ακύρωση της εκπροθέσμως ληφθείσας αποφάσεως. Πράγματι, η ακύρωση μιας αποφάσεως, εξαιτίας και μόνον της υπερβάσεως των προθεσμιών που τάσσουν ο κανονισμός 1049/2001 και η οδηγία 2001/937, για την τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, θα είχε ως μοναδικό αποτέλεσμα την επανάληψη της διοικητικής διαδικασίας προσβάσεως σε έγγραφα. Σε κάθε περίπτωση, η αποκατάσταση της ζημίας που ενδεχομένως προκλήθηκε εξαιτίας της καθυστερημένης απαντήσεως της Επιτροπής μπορεί να διεκδικηθεί μέσω αγωγής αποζημιώσεως.

(βλ. σκέψεις 70-71)

5. Με την έκδοση του κανονισμού 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ο κοινοτικός νομοθέτης κατήργησε τον κανόνα του συντάκτη του εγγράφου που ίσχυε μέχρι τότε. Στην αλληλουχία αυτή, δεν συμβιβάζεται με τους σκοπούς του εν λόγω κανονισμού τυχόν ερμηνεία του άρθρου του 4, παράγραφος 5, κατά το οποίο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από το θεσμικό όργανο να μην δημοσιοποιήσει έγγραφο προερχόμενο από αυτό χωρίς προηγούμενη συμφωνία του, υπό την έννοια ότι αναγνωρίζεται στο κράτος μέλος γενικό και ανεπιφύλακτο δικαίωμα αρνησικυρίας συνιστάμενο στην εναντίωσή του, κατά τρόπο όλως αυτόβουλο και χωρίς αιτιολόγηση της σχετικής αποφάσεως, για τη δημοσιοποίηση οποιοδήποτε εγγράφου ευρισκόμενου στην κατοχή κοινοτικού θεσμικού οργάνου αποκλειστικά και μόνο λόγω του γεγονότος ότι το έγγραφο αυτό προέρχεται από το οικείο κράτος μέλος.

Πράγματι, το θεσμικό όργανο δεν μπορεί να δώσει συνέχεια στη διατυπωθείσα από

κράτος μέλος εναντίωση στη δημοσιοποίηση εγγράφου το οποίο προέρχεται από το ίδιο, εάν η εναντίωση αυτή στερείται οποιασδήποτε αιτιολογίας ή αν η προβαλλόμενη αιτιολογία δεν ανάγεται στις απαριθμούμενες στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις. Οσάκις, παρά τη ρητή πρόσκληση του θεσμικού οργάνου προς το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το τελευταίο εξακολουθεί να μην προβαίνει στη σχετική αιτιολόγηση, το θεσμικό όργανο οφείλει να επιτρέψει την πρόσβαση στο ζητούμενο έγγραφο, εφόσον εκτιμά ότι δεν εφαρμόζεται κάποια από τις ανωτέρω εξαιρέσεις. Αντιθέτως, όταν η διατυπωθείσα από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη εναντίωση στη δημοσιοποίηση εγγράφου δεν συνοδεύεται από την απαιτούμενη αιτιολόγηση, η Επιτροπή μπορεί αυτοτελώς να εκτιμήσει ότι μια ή περισσότερες από τις οριζόμενες στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις εφαρμόζονται στα έγγραφα που αποτελούν αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως.

(βλ. σκέψεις 80-82)

6. Η επιβαλλόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να επιτρέπει να διαφανεί κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου, το οποίο έλαβε το συγκεκριμένο μέτρο, ούτως ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα.

Όσον αφορά αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα, οσάκις το οικείο θεσμικό όργανο αρνείται αυτή την πρόσβαση, πρέπει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση να αποδείξει, βάσει των πληροφοριών που αυτό διαθέτει, ότι τα έγγραφα για τα οποία ζητείται η πρόσβαση εμπίπτουν πράγματι στις εξαιρέσεις που απαριθμεί ο κανονισμός 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Πάντως, ενδέχεται να είναι αδύνατον να αναφερθούν οι λόγοι που δικαιολογούν την εχεμύθεια έναντι κάθε εγγράφου, χωρίς να γνωστοποιηθεί το περιεχόμενο αυτού και, συνεπώς, την αδυναμία της προβλεπόμενης εξαιρέσεως να εκπληρώσει τον ουσιώδη σκοπό της.

(βλ. σκέψεις 99-101)

7. Οι εξαιρέσεις από την πρόσβαση στα έγγραφα πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται αυστηρά, ούτως ώστε να μη διακυβεύεται η εφαρμογή της γενικής αρχής που συνίσταται στην παροχή στο κοινό της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως στα έγγραφα που κατέχουν τα θεσμικά όργανα.

Επιπλέον, η εξέταση που απαιτείται για την επεξεργασία μιας αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα πρέπει να έχει συγκεκριμένο χαρακτήρα. Ειδικότερα, το γεγονός και μόνον ότι ένα έγγραφο αφορά συμφέρον προστατευόμενο από εξαίρεση δεν αρκεί, ώστε να δικαιολογηθεί η εφαρμογή της εξαιρέσεως αυτής. Μια τέτοια εφαρμογή μπορεί, κατ' αρχήν, να δικαιολογηθεί μόνο στην περίπτωση που το κοινοτικό όργανο έχει προηγουμένως

κρίνει, πρώτον, ότι η πρόσβαση στο έγγραφο θα έθιγε κατά τρόπο συγκεκριμένο και πραγματικό το προστατευόμενο συμφέρον και, δεύτερον, στις περιπτώσεις του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ότι δεν υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του εν λόγω εγγράφου. Η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση κάθε εγγράφου είναι επίσης αναγκαία, καθόσον, ακόμη και όταν είναι σαφές ότι αίτηση προσβάσεως αφορά έγγραφα που καλύπτονται από εξαίρεση, μόνο μια τέτοια εξέταση επιτρέπει στο θεσμικό όργανο να αξιολογήσει τη δυνατότητα παροχής μερικής προσβάσεως στον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001. Αξιολόγηση εγγράφων ανά κατηγορία, αντί σε σχέση με τα συγκεκριμένα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχουν, είναι ανεπαρκής. Η απαιτούμενη εκ μέρους του θεσμικού οργάνου εξέταση πρέπει επομένως να του επιτρέπει να αξιολογεί συγκεκριμένα αν η προβαλλόμενη εξαίρεση καλύπτει πράγματι όλες τις πληροφορίες που περιέχονται στα εν λόγω έγγραφα.

Σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να εξετασθεί κατά πόσον η δημοσιοποίηση εγγράφων θίγει κατά τρόπο συγκεκριμένο και πραγματικό το προστατευόμενο συμφέρον, επιτρέπεται, κατ' αρχήν, στην Επιτροπή να στηρίζεται σε γενικά τεκμήρια που εφαρμόζονται σε ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, δεδομένου ότι τέτοιες γενικού χαρακτήρα εκτιμήσεις ενδέχεται να αφορούν και αιτήσεις γνωστοποίησης σχετικές με έγγραφα της ίδιας φύσεως. Η Επιτροπή οφείλει,

εντούτοις, να εξετάζει σε κάθε περίπτωση αν οι γενικοί χαρακτήρα εκτιμήσεις, οι εκφερόμενες περί ορισμένου είδους εγγράφων αληθεύουν πράγματι για το συγκεκριμένο έγγραφο του οποίου ζητείται η γνωστοποίηση.

(βλ. σκέψεις 122-124, 130)

8. Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, εκτός εάν την γνωστοποίηση του εγγράφου επιβάλλει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.

Έγγραφα που αφορούν την κοινή οργάνωση της αγοράς μπανάνας, όπως οι κατάλογοι που αναφέρουν την ποσότητα μπανανών που εισήχθη κατά ορισμένη περίοδο και την προσωρινή ποσότητα αναφοράς που χορηγήθηκε σε κάθε εμπορικό φορέα, περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικά με τις εταιρείες που εισάγουν μπανάνες και τις εμπορικές τους δραστηριότητες και πρέπει επομένως να θεωρηθεί ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

Συγκεκριμένα, ακόμα και στο πλαίσιο μίας κοινής οργανώσεως αγοράς, η γνωστοποίηση των προσωρινών ποσοτήτων αναφοράς και της πραγματικής τους χρήσεως μπορεί να βλάψει τα εμπορικά συμφέροντα των οικείων επιχειρήσεων, καθότι τα στοιχεία αυτά επιτρέπουν την εκτίμηση τόσο του μέγιστου θεωρητικού και πραγματικού όγκου συναλλαγών των εμπορικών φορέων και της ανταγωνιστικής τους θέσεως, όσο και της επιτυχίας των εμπορικών τους στρατηγικών.

Επιπλέον, από το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι τα έγγραφα, των οποίων η γνωστοποίηση θα έθιγε ενδεχομένως εμπορικά συμφέροντα, απολαύουν ειδικής προστασίας, δεδομένου ότι η πρόσβαση σε αυτά μπορεί να απαγορευθεί για περίοδο μεγαλύτερη των τριάντα ετών. Εντούτοις, μια τέτοια προστασία θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να δικαιολογείται με βάση το περιεχόμενο των εγγράφων αυτών. Επομένως, το περιεχόμενο των εγγράφων που αφορούν το ίδιο το αντικείμενο της εισαγωγικής εμπορικής δραστηριότητας, δικαιολογεί ένα ειδικό χρονικό διάστημα προστασίας, καθότι στα έγγραφα αυτά αναφέρονται τα μερίδια αγοράς, η εμπορική στρατηγική και η πολιτική πώλησης των κρίσιμων επιχειρήσεων.

(βλ. σκέψεις 126-128, 132, 136-137)